ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΑΥΓΗ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΚΡΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΡΕΘΥΜΝΟΝ
ΠΕΜΠΤΗ
27 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
1947

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ — ΕΤΟΣ Α ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛ. 2 — ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΛΑΪΖΑΚΙΣ

ΖΩΟΚΛΟΠΗ & ΑΓΡΟΖΗΜΙΑ

Ἐὰν γεννιῶνται διακόσια ἀρνιὰ καὶ ριφάκια τὸ χρόνο, ἐδῶ στὸ τόπο μας, τὰ ἑκατὸ καταστρέφονται ἀπὸ τὴ ζωοκλοπή.

Ἐὰν φυτεύομεν ἑκατὸ δένδρα τὸ χρόνο, τὰ ἑβδομήντα καταστρέφονται ἀπὸ τὴν ἀγροζημία.

Ἐὰν μπολιάζομε διακόσια ἀγριόδενδρα τὰ 150 καταστρέφονται ἀπὸ τὴ κτηνοτροφία.

Ἐὰν ἀπὸ τὰ σπαρμένα μας περιμένομε 100 ὀκάδες σοδειά, μαζεύομεν μόνο 50, ἀπὸ τὴ φθορὰ τῆς ἀγροζημίας.

Μὲ λίγα λόγια, τίποτα δὲν μποροῦμε νὰ κάμωμε γιὰ τὴ πρόοδο μας, λόγω τῆς ζωοκλοπῆς καὶ τῆς ἀγροζημίας.

Φυτεύουμε δένδρα λίγα προοδεύουν. Σπαρτὰ λίγα σώζονται. Καὶ κοπάδια λίγα γλυτώνουν.

Μὲ τὴν ἀγροζημία, καὶ τὴν ζωοκλοπή, ποῦ μᾶς κρατᾶ σὰν βραγνᾶς ἀπὸ τὸ λαιμό, δὲν πρέπει νὰ περιμένομε καλυμένο, σ' ὅλη μας τὴ ζωή.

Θὰ μένωμεν μὲ τὰ δένδρα ποῦ βρίσκομε κληρονομιὰ ἀπὸ τοὺς γονεῖς μας, ἀπὸ τὰ σπαρτὰ μας θὰ πέρνωμε, σὲ καλὴ σοδειὰ ἕνα 50%, καὶ ἀπὸ τὸ κοπάδι μας, θάχωμε ἔσοδα μισὸ ὀκᾶ γάλα κατὰ κεφαλή, καὶ 250% ζημιὰ ἀπὸ τὴ γέννα.

Νὰ βελτιώσωμε τὴν περιουσία μας, νὰ τῆς προσθέσωμε νέα δένδρα, νὰ κάμωμε ποτιστικὰ περβόλια νὰ ξεχερσώσωμε παλιὰ χωράφια, νὰ δημιουργήσωμε καινούργιες ρίζες αἰγοπροβάτων, νὰ κάμωμε καινούργια τυροκομία, δὲν μποροῦμε, λόγω τῆς ἀγροζημίας καὶ τῆς ζωοκλοπῆς.

Ἔτσι στέκομε χασκούμενοι. Τόποι πλούσιοι γιὰ πορτοκάλι, λεμόνι, κίτρο, βερύκοκο, μῆλο, ἀχλάδι. Τόποι γιὰ πατάτα, ντομάτα. Χωράφια γιὰ σκαλιστικὴ καλλιέρεια σταριοῦ, κριθαριοῦ. Τόποι γιὰ καλλιέργεια τῆς θαμνώδους μουριᾶς, εἶναι γεμάτοι σήμερο ἀπὸ σφᾶκες, πλατάνους, κουμαριές, ὄχι ἀπὸ ἀδιαφορία τῶν κατοίκων, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἀπελπισία των λόγω τῆς ἀγροζημίας.

Καὶ τόποι πλούσιοι γιὰ κτηνοτροφία (χειμαδιά) μένουν ἔρημα καὶ ἀχρησιμοποίητα, ἀπὸ τὸ φόβο τῆς ζωοκλοπῆς.

Ἂν θέλομε νὰ προοδεύσωμε. Ἂν θέλωμε νὰ δοῦμε περιουσία μὲ ἀξία. Ἂν θέλωμε νὰ δοῦμε ψωμὶ μπόλικο στὸ σπῆτι μας, νὰ κτυπήσωμε τὴν Ἀγροζημία καὶ τὴ ζωοκλοπή, καὶ νὰ τὶς ξεριζώσωμε. Αὐτὸ ποῦ γίνεται στὴ Κρήτη μὲ τοὺς δυὸ αὐτοὺς; Βαρβάρους, δηλαδὴ τὴν ἀγροζημία καὶ τὴ ζωοκλοπή, δὲν γίνεται πουθενὰ ἀλλοῦ.

Καὶ πρέπει νὰ βοηθήσωμε ὅλοι μας, στὸ ξερίζωμα αὐτό. Ἕκαστος ὅσον μπορεῖ, καὶ ὅπως μπορεῖ.

Καὶ πρὸ παντὸς ὁ Κοινοτάρχαι μας. Ἡ Ἀγροφυλακὴ καὶ ἡ Χωροφυλακή.

Ἀλλὰ, καὶ μεῖς ὅλοι, συγχρόνως νὰ μάθωμε νὰ σέβεται τὴν περιουσία ὁ ἕνας τ' ἄλλου.

Εἰ δ' ἄλλως, προκοπὴ μὴ περιμένομε. Θὰ λέμε ὅλοι μας λόγια, ποῦ μπορεῖ νἆναι ὡραῖα, ἀλλὰ εἶναι μόνο λόγια.

«ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΑΥΓΗ»

Ἀγροτικὲς Σιλουέττες

Η ΣΧΟΛΗ ΑΣΩΜΑΤΩΝ

Βρέθηκα, κατὰ σύμπτωσι πηγαίνοντας πρὸς τὴν Βισιανή, στὸ γλυκοκόπι τῆς γεννήσεώς της.

Τὸ Ἐφεδρικὸ Ταμεῖο, σὰν γονεὶς της, μὲ μιὰ παρέα λιγοστὴ ἀπὸ Ρεθεμιῶτες καὶ Ἀμαριῶτες, γιὰ ἀναδόχους τῆς νηογέννητης, γλέντιζε. τὸ εὐτυχὲς γεγονὸς τῆς ἀποκτήσεως, μιᾶς τόσο περιζήτητης κόρης, γύρω ἀπὸ μιὰ πλούσια τράπεζα παραφορτωμένη, ἀπὸ ἐκλεκτοὺς μεζέδες, ντόπισς παραγωγῆς.

Εἶδα τότε τὴ νησφερμένη. Τὸ σῶμα της, πλούσιο, καὶ ἀφρᾶτο, ἔδειχνε, πῶς ἦταν καμωμένο, γιὰ νὰ γίνη κάποια μέρα τῆς ζωῆς της, ἕνα πραγματικὸ ἀριστούργημα ζωγροφικῆς.

Καὶ τὶ δὲν εἶχε. Περβόλια καὶ λιόφυτα στρωτὰ, καὶ κήπους. Χωματοβούνια φουσκωμένα, σὰν ἕτοιμα ροδάκινα, καὶ γραφικὰ χειμαδιὰ καὶ ποτιστικὰ, καὶ νερὰ ἀτέλειωτα.

Ἄνθη χιλιὰ χρωμάτων καὶ ὡμορφιᾶς, ἐστόλιζαν τὴ νεογέννητη. Καὶ μαζί, μὲ τὴ ξακουστὴ ὡμορφιὰ τῆς Ἀμαριώτικης Ἐπαρχίας, ἔδιδε τὴν ὄψι, μιᾶς βασιλοπούλας τοῦ παραμυθιοῦ.

Μεγάλωσε, κι' ἡ ὡμορφιά της ἐπλήθιανε. Καὶ μὲ τὰ πολλὰ δῶρα τοῦ κορμιοῦ της, ἔγεινε διαλεχτὴ ἀνάμεσα στὶς ἄλλες ἀδελφές της, τῆς Κρήτης.

Λίγος καιρὸς εἶναι ποῦ τὴν ξανάδα.

Χλωμὴ κι' ἀπεριποίητη.

Μὲ πολλὰ ξεράϊδια, καὶ λίγα χρώματα. θυμίζει ξεπεσμένο ἀρχοντικό.

Τὴν λυπήθηκα. Καὶ σκέφθηκα νὰ γράψω τὶς γραμμὲς αὐτὲς, μὲ σκοπὸ νὰ κινήσω τὴν προσοχὴ τῶν Ρεθεμιώτων, γιὰ τὴ τύχη, τῆς Σχολῆς αὐτῆς. ποῦ ἔχει ὅλα τὰ προσόντα, ὅταν πέσει σὲ καλὰ χέρια, νὰ γίνη μιὰ πρώτυπος κοινωνικὴ ἑστία ἀμυθήτου ἀξίας, γιὰ τὴ μόρφωσι τοῦ γεωργοῦ μας, τοῦ κτηνοτρόφου μας, κι' ὁ καλύτερος πειραματικὸς καὶ φυτοπαθολογικὸς σταθμὸς τοῦ νησιοῦ μας.

Κ.

Συμφέρον κάθε ἀγρότου εἶναι ὅπως ἐγγραφῇ συνδρομητὴς εἰς τὴν «Ἀγροτικὴ Αὐγή».

ΓΕΩΠΟΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΕΛΑΙΟΚΑΛΛΕΜΑ

Τοῦ Γεωπόνου κ. ΚΩΝΣ. ΜΑΝΟΥΡΑ

Α.

Πρίν ἀπὸ λίγες μέρες ἄρχισε στὶς περιφέρειες τῆς Ἐπαρχίας Μυλοποτάμου καὶ τοῦ τέως Δήμου Ἀρκαδίου γιὰ πρώτη φορὰ μεταπολεμικὰ ἡ νέα προσπάθεια γιὰ τὴ βελτίωσι τῶν ἐλαιοδένδρων ποὺ ἀπὸ χρόνια δείχνουν μιὰ ἀκαρπία χαρακτηριστική.

Δίχως καμμιὰ ἀμφιβολία καὶ σήμερα ἀκόμη στὴ χώρα μας ἡ καρποφόρος δενδροκομία ἀποφέρει μεγάλες προσόδους. Ἀλλὰ καὶ στὴ μελλοντικὴ διαμόρφωσι τῆς γεωργικῆς μας οἰκονομίας ἡ δενδροκομία προβλέπεται πῶς θὰ συνεχίση νὰ εἶναι σημαντικὸς συντελεστὴς στὴν εὐημερία καὶ τὴ πρόοδο τῆς χώρας μας.

Ἀπὸ ὅλους τοὺς κλάδους τῆς καρποφόρου δενδροκομίας, ποὺ μποροῦν μὲ ἐπιτυχία καὶ καλὴ οἰκονομικὴ ἀπόδοσι νὰ ἀσκηθοῦν κάτω ἀπὸ τὶς ἰδιόρρυθμες φυσικὲς καὶ οἰκονομικὲς Ἑλληνικὲς συνθῆκες, ἰδιαίτερη βαρύτητα γιὰ τὸ Νησί μας καὶ εἰδικὰ γιὰ τὸ δικό μας Νομὸ ἔχει ἡ Ἐλαιοκομία.

Τὸ δένδρο τῆς Ἀθηνᾶς καλοῦ πτεῖ ἐκτεταμένα καὶ συνήθως ἄγονα ἢ δίχως ἱκανοποιητικὴ ἀπόδοσι γιὰ ἄλλες καλλιέργειες τμήματα τῆς Κρήτης.

Ἡ αἰωνία οἰκονομία τῆς φύσεως ἐξουδετερώνει τὴ πτωχεία τοῦ περιβάλλοντος καὶ τὸ ἀξιοποιεῖ μὲ τὴ συνδιασμένη καλλιέργεια τοῦ ἐλαιόδενδρου, τῆς χαρουπιᾶς, τῆς ἀμυγδαλιᾶς καὶ τῆς ἀχλαδιᾶς ποὺ εἶναι τὰ δένδρα ποὺ σέ κάθε βῆμα συναντοῦμε στὸ Νομό μας.

Δυστυχῶς τὰ καρποφόρα αὐτὰ δένδρα καὶ μόλιστα τὸ ἐλαιόδενδρο δὲν ἔχουν τύχει μέχρι τώρα καμμιᾶς πραγματικῆς μέριμνας ὅπως ἐπιβάλλεται καὶ τοὺς ἀξίζει γιὰ τὴ μεγάλη ἀπὸ παραγωγικὴ πλευρὰ σημασία των γιὰ τὴν Ἐθνικὴ μας οἰκονομία.

Ἡ φύσις. ἡ ἀντοχὴ καὶ ἡ μακροζωΐα τοῦ ἐλαιοδένδρου ποὺ ἀνάγκασαν τὸ Σατωβριάνδο νὰ ἀνιφωνήση ὅτι «τὸ ἐλαιόδενδρο φαίνεται ἀθάνατο γιατὶ τὸ ἴδιο ἀνανεώνει τὴ ρίζα του» Φαίνεται πῶς ἔκαμαν πολλοὺς νὰ πιστέψουν ὅτι τὸ ἐλαιόδενδρο δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ καμμιὰ καλλιεργητικὴ φροντίδα

Δέν ὑπάρχει μεγαλύτερο σφάλμα.

Τὸ ἐλαιόδενδρο ὅπως καὶ κάθε ἄλλο δένδρο πρέπει νὰ παρακολουθεῖται συνεχῶς ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ φυτεύεται. Αὐτὸ καθαρὰ τὸ ὑποδεικνύει ἡ Ἐπιστήμη.

Καὶ ὅμως ἀπὸ συνήθεια οἱ ἐλαιοκαλλιεργηταί μας τὸ καλλιεργοῦν δίχως κανένα σύστημα καὶ ἰδιαίτερη φροντίδα. Πολλές φορές μάλιστα ἡ ἐνμετάλλευσις τῶν ἐλαιώνων γίνεται κατὰ τρόπο καθαρὰ ληστρικό.

Ἡ καλλιέργεια στὸ ἔδαφος τῶν ἐλαιώνων, ἡ λίπανσις τῶν ἐλαιοδένδρων, ἡ κλάδευσίς των, τὰ θερινὰ καὶ χειμερινὰ ποτίσματα, ὅπου εἶναι δυνατὸν νὰ ἐφαρμόζωνται, καὶ γενικὰ ἡ ἐφαρμογὴ μιᾶς ἐνδεδειγμένης γιὰ τοὺς ἐλαιῶνες ὑγιεινῆς μὲ βάσι τὰ πορίσματα τῆς ἐφηρμοσμένης Ζωολογίας καὶ τῆς Φυτοπαθολογίας εἶναι πιὰ καιρὸς νὰ γίνουν παραδόσις γιὰ τοὺς ἐλαιοκαλλιεργητές μας.

Σ' αὐτὸ ἀκριβῶς ἀποβλέπει ἡ νέα βελτιωτικὴ προσπάθεια ποὺ ἄρχισε τώρα στὸ Μυλοπόταμο καὶ στὸ παλαιὸ δῆμο Ἀρκαδίου.

Μελισσοκομικὰ θέματα

Ο ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ ΝΟΜΟΥ ΡΕΘΥΜΝΗΣ

Τοῦ Μελισσοκόμου κ. Σ. ΦΑΡΣΑΤΗ

Λίγα μέρη τῆς ὑδρογείου παρουσιάζουν μελισσοκομικὸν ἐνδιαφέρον. Σέ πολλὰ Κράτη ἔχει ἀναπτυχθῆ ὁ πλουτοφόρος κλάδος τῆς μελισσοκομίας, ἀλλὰ ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἰδιάζουσαν θέσιν, λόγω τῶν κλιματολογικῶν συνθηκῶν καὶ τῆς πλουσίας ἀρωματικῶν φυτῶν ποὺ τῆς δίδουν μέλι ἐξαιρετικῆς ποιότητος. Τὸ ὡραιότερο μέλι τὸ βγάζουν τὸ νησιά τῆς Ἑλλάδος, ὅπου εὐδοκιμεῖ τὸ θυμάρι, ἡ ρίκανη, ἡ θρύμπη, τὸ τσαΐ τοῦ βουνοῦ καὶ ὁ ἀτίραμος.

Ἡ Κρήτη, ὀρεινὴ καὶ ἀκαλλιέργητη στὴ μεγαλύτερη ἔκτασή της, γεμάτη ἀπὸ ἐξαίσια ἀρωματικὰ καὶ μελίγονα φυτά, εἶναι ὁ παράδεισος, μποροῦμε νὰ ποῦμε, γιὰ τὴ μελισσοτροφία. Σήμερα ἔχει 60.000 κορμιὰ μέλισσες μέσα σέ βραστικά, σὲ κοφίνια ἢ σὲ εὐρωπαϊκὲς κυψέλες, ἀλλὰ θὰ μποροῦσε νὰ ἔχη δεκαπλάσιον καὶ εἰκοσαπλάσιον ἀριθμὸν ἀκόμη, ἐὰν ἐγένετο κάποια προσπάθεια προωθήσεως καὶ καθοδηγήσεως τῶν γεωργῶν τῆς ὑπαίθρου, ποὺ παράλληλα μὲ τὶς ἄλλες ἀσχολίες της, θὰ μποροῦσαν νὰ ἔχουν καὶ πέντε—δέκα πενῆντα κορμιὰ μέλισσες.

Ὁ Νομὸς Ρεθύμνης παρουσιάζει μεγάλο μελισσοκομικὸν ἐνδιαφέρον. Ὅπου κι' ἂν πᾶς θὰ συναντήσης θυμάρι, θρύμπη, φασκομηλιὰ καὶ ὀτοροφόρα δένδρα.

Σέ πλεῖστα σημεῖα ἔχει ἔρεικα καὶ κουμαριά.

Ὅλα τὰ χωριὰ θὰ μποροῦσαν νὰ ἔχουν 500 ἕως 10.000 κυψέλες τὸ καθένα.

Βέβαια ὑπάρχουν μερικοὶ λόγοι ποὺ ἐμποδίζουν τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ κλάδου, ὅπως εἶναι ἡ ξηρασία τῆς ἀνοίξεως μερικὲς χρονιές, ὅπως εἶναι οἱ ἐκδρομὲς τῶν μπουμπούρων καὶ τῶν κακοποιῶν στοιχείων, ἀλλὰ αὐτὰ ὅλα, γιὰ μένα, εἶναι ἀσήμαντα καὶ μποροῦν νὰ ἐξουδετερωθοῦν μὲ λίγη προσπάθεια τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ τοῦ Κράτους.

Ὕστερα, ἕνας ἄλλος σοβαρὸς λόγος ποὺ ἐμποδίζει τὴν ἐπιτυχῆ καλλιέργειαν τῶν μελισσῶν, εἶναι ἡ ἀπροθυμία τῶν παλαιῶν μελισσοτρόφων στὴς καινούργιες μεθόδους καὶ τὰ μέσα τῆς ἐπιστήμης, ποὺ κατωρθώνει σήμερα μὲ τὶς καινούργιες κυψέλες νὰ ἐκμεταλλεύεται συστηματικὰ τὰ μελίσσια. Μὰ ὅλα γίνονται σιγὰ σιγὰ καὶ ποὲπει ὅλοι νὰ φροντίσουμε νὰ βοηθήσουμε νὰ γίη ὁ Νομὸς Ρεθύμνης, ὁ σπουδαιότερος μελισσοκομικὸς σταθμὸς τῆς Ἑλλάδος. Δέν ἐλιγόστεψε ἡ νομή, ὅπως ἰσχυρίζονται μερικοί. Ἔχει τροφὴ γιὰ δεκάδες χιλιάδες κυψέλες. Τό Ρεθύμνο μόνο του μπορεῖ νὰ ἔχη 10.000 Εὐρωπ. κυψέλες. Καὶ τό σπουδαιότερο, νὰ μὴν τὰ γυρεύουμε ὅλα ἀπό τὸ Κράτος Τό Κράτος σὴ μερα ἔχει πολλές μληγὲς ἀνοιχτὲς καὶ δὲν μπορεῖ νὰ βοηθήση ὅσο πρέπει. Μόνοι μας ἐμεῖς μὲ τὸ μικρὰ ἢ μεγάλα μέσα ποὺ διαθέτει ὁ καθένας μας, ἂς φροντίσουμε κάτι νὰ γίνη. Ἂς ἀγαπήσουμε πρῶτα αὐτὸ τὸ μικρό καὶ τόσο θαυμαστὸ ἐντομάκι, ἂς μάθουμε τὴ ζωή του καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐμεταλλεύσεώς του καὶ ἀναπτύξεώς του καὶ κυψέλη θὰ βροῦμε καὶ ἐργαλεῖα καὶ ὅτι ἄλλο τῆς χρειάζεται γιὰ νὰ ὠργανώσουμε ἕνα μελισσοκομεῖο στό χωριό μας.

Μ Α ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Δημοσιεύομεν τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν τοῦ φίλου καὶ ἀκαταπαύστου κοινωνικοῦ παράγοντος κ. Γ. Φ Δαφέρμου, μετὰ τῶν ἀπείρων εὐχαριστιῶν μας.

Διὰ τὴν «Ἀγροτικὴν Αὐγὴν» Ρεθύμνης.

Χαιρετίζομεν τὴν ἀνατολὴν σιὸν δημοσιογραφικὸν ὁρίζοντα Ρεθύμνης τῆς Ἐφημερίδος «Ἀγροτικὴ Αὐγὴ», ἡ ὁποία ἔρχεται νὰ πληρώση ἕνα μεγάλον κενὸν, ὅσον μέγα εἶναι τὸ Ἀγροτικὸν πρόβλημα τοῦ τόπου μας. Εἰς τὸ πλούσιον πρόγραμμα τῶν ἐπιδιώξεών της ἀγκαλιάξει ὅλα τὰ γεωργικὰ καὶ κτηνοτροφικὰ ζητήματα τοῦ Νομοῦ μας. Ἔχοντας πεποίθησιν εἰς τὴν δεξιότητα καὶ τὸ πολυμερὲς ἐνδιαφέρον τῆς Διευθύνσεως τῆς «Ἀγροτικῆς Αὐγῆς» πιστεύομεν ὅτι θὰ δώση μεγάλην ὤθησιν εἰς τὴν πρόοδον τῶν δύο ζωτικῶν κλάδων γεωργίας καὶ κτηνοτροφίας μας καὶ τὸ εὐχόμεθα.

Γ Φ. ΔΑΦΕΡΜΟΣ

ΔΙΑΘΕΣΙΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

ΚΡΑΣΙ ΚΑΙ ΦΡΕΣΚΟ ΣΤΑΦΥΛΙ

Φέτο, ὁ Δῆμος Ρεθύμνης, φροντοῦμε θὰ πέρασε τὶς 200 χιλ. ὀκάδες παραγωγῆς κρασιοῦ.

Ἔτοι, γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμα ἀποδεικνύεται πῶς στὸ Ρέθυμνο, σηκώνει νὰ γίνη συνεταιρικὸ οἰνοποιεῖο, παρὰ τὰς ἀντιθέτους ἀντιλήψεις μερικῶν ὑπηρεσιῶν.

Ἂν σ' αὐτὴ τὴ παραγωγὴ βάλωμε τὸ κάμπο τῆς Πηγῆς, Σταυρωμένου, Λούτρα Ἀρμένων, Φραντζεσκιανὸ Μετόχια, τὴ περιοχὴ Γάλλου Ἀτσιποπούλου, Πριὲ, Γωνιὰ, ποῦνε σέ ἀπόστασι λιγώτερη ἀπὸ 20 χιλιόμετρα, θὰ μαζεύωμε, ὅπωσδήποτε ποσότητα σταφυλιῶν, ποῦ ἐπιτρέπουν τὴν ἵδρυσι ἑνὸς συνεταιρικοῦ οἰνοποιείου.

Σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο τὸν λόγον ἔχουν οἱ παραγωγοί. Ἐν τῷ μεταξὺ, τὸ κρασὶ μας δὲν πουλιέται, ἐκτὸς μὲ τὸ σταγονόμετρο, διότι οἱ ἔμποροι μας προτιμοῦν, νὰ ἀγο-

Μὲ κρατικὴ ἐπιχορήγησι οἱ παραγωγοὶ ἐνισχύονται οἰκονομικὰ ἀπὸ τὴν Ἀγροτικὴ Τράπεζα μὲ μεσοπρόθεσμα δάνεια, ἀνεταστὴν ἐξόφλησί τους, ποὺ τὸ προϊόν τους διατίθεται ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο γιὰ τὴν κάλυψι τῶν δαπανῶν τοῦ κλαδέματος, τῆς λιπάνσεως καὶ τῶν ἀρδεύσεων τὰ ὁποῖα θὰ γίνωνται πάντοτε μὲ τὴν παρακολούθησι τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ποὺ ἀλήθεια ὡς σήμερα καταβάλλουν πραγματικὰ φιλότιμες προσπάθειες.

Δυστυχῶς γιὰ τὶς ὑπόλοιπες ἐπαρχίες τοῦ Νομοῦ δέν ἔχει ληφθῆ ἀκόμη καμμιὰ ἀπόφασις γιὰ τὴν ἐπέκτασι τῶν ἐλαιοβελτιώσεων αὐτῶν ἂν καὶ ὅλοι οἱ ἁρμόδιοι ἔχουν δώσει σχετικὲς ὑποσχέσεις καὶ διαβεβαιώσεις.

Ἀκολουθεῖ